

případ u st-le není dán. Tomu odpovídá po názoru st-le také nařízení min. škol. a nár. osvěty z 19. ledna 1925 č. 4265/25-II, podle něhož učitelé jmenovaní podle § 48 zákona č. 319/1917 ř. z. hlav. učiteli, pokud zůstali na cvičných školách, mají nárok, aby služební doba pro vyměření výslužného byla jim počítána podle poměru 3:4. Ani tato námitka není důvodná vzhledem k tomu, co bylo právě dovozeno. Stížnost nemůže také pro sebe nic vyzískati z dovolávaného nařízení min. škol. a nár. osvěty z 19. ledna 1925, neboť cit. výnosem min. škol. a nár. osvěty nemohlo býti nic změněno na právním stavu, jak se podává z e z á k o n a, a jak dříve byl vyložen.

Č. 12.810.

Policejní věci: Jestliže akc. společnost zaměstnává cizince proti předpisům zákona č. 39/1928 Sb., stihá trestní zodpovědnost osobu, jež podle organisace této společnosti upravené stanovami je povolána, aby representovala společnost jako zaměstnavatelku.

(Nález z 6. března 1937 č. 11.304/37.)

V ě c: Arnošt P. v Podmoklech proti rozh. zem. úřadu v Praze z 28. května 1934 o přestupku § 13 zákona o ochraně domácího trhu práce.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost. —

D ů v o d y: Nálezem z 27. ledna 1933 odsoudil okr. úřad v Děčíně prokuristu podmokelské firmy Arnošta P. pro přestupek § 3 zákona č. 39/1928 Sb., jehož se dopustil tím, že zaměstnával bez povolení zem. úřadu cizího státního příslušníka, k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení 48 hodin.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím zamítl odvolání Arnošta P. jako bezdůvodné s tím, že byl právem potrestán jako zodpovědný zástupce firmy, ježto měl prokuru podle § 42 obch. zák., na jejímž základě byl i oprávněn přijímati obchodní pomocníky a je propouštěti.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto: — — —

Nař. rozhodnutí stojí na právním stanovisku, že st-le stihá již proto zodpovědnost za jednání a opominutí firmy, u níž je zaměstnán, poněvadž má prokuru podle § 42 obch. zák., na jejímž základě jest i oprávněn přijímati obchodní pomocníky do služby a propouštěti je. St-l proti tomu namítá, že jako prokurista není trestně zodpovědný za přestupek § 3 zákona č. 39/1928 Sb., a tvrdí, že zodpovědnost taková může stihati jen toho, kdo skutečně jménem společnosti onoho cizince bez povolení úřadu do práce přijal. Stížnosti bylo dáti za pravdu.

Okolnost, že st-l podle § 42 obch. zák. byl jako prokurista oprávněn obchodní pomocníky do služby přijímati a je propouštěti, sama o sobě nestačí ještě k tomu, aby již proto st-le také ve směru policejně trestním stihala zodpovědnost za veškerá přestoupení před-

pisů, jež při přijímání a propouštění zaměstnanců stanou se v podniku, jehož je prokuristou (srov. též nálezy Boh. A 1553/22 a 7992/29). Subjektem trestní zodpovědnosti pro přestupek § 3 zákona č. 39/1928 Sb. je zaměstnavatel cizince a, je-li zaměstnavatelem akciová společnost, tedy ony fyzické osoby, které podle organizace akciové společnosti upravené stanovami povolány jsou k tomu, aby akciovou společnost jako zaměstnavatelku reprezentovaly. Zda v daném případě jest osobou takovou právě st-l a lze-li mu přiřítati subjektivní zavinění právě v případě přijetí do práce Viléma G., žal. úřad nevyšetřil, veden jsa mylným právním názorem, že již okolnost, že st-l podle § 42 obch. zák. jest oprávněn přijímati zaměstnance, odůvodňuje jeho zodpovědnost za přestupek za vinu mu kladený. Trpí proto nař. rozhodnutí v tomto bodě nezákonností.

č. 12.811.

Zaměstnanci veřejní: Není nároku, aby při úpravě odpočívých platů podle zákona č. 70/1930 Sb. a vládn. nař. č. 96/1930 Sb. byla vojenská služba d o d a t e č n ě započtena pro postup do vyšších požitků ve větším rozsahu, než jak se stalo dřívějším pravoplatným výměrem.

(Nález z 8. března 1937 č. 12.189/34.)

V ě c: Jindřich S. v Brně proti rozh. min. vnitra ze 16. ledna 1934 o úpravě odpočívých platů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-li, zemskému účetnímu radovi, započtl morav. zem. výbor ve schůzi 7. ledna 1922 podle §§ 12 a 13, 2 b) vládn. nař. č. 666/1920 Sb. pro postup do vyšších požitků: vojenskou službu presenční 1 rok, ze služby 6 roků 2 měsíců, již konal jako důstojník z povolání, pouze polovici, t. j. v rozsahu 3 roků 1 měsíce.

Ve schůzi 18. února 1922 uděleno bylo st-li systemisované místo zemského účetního rady v VIII. hodn. třídě. Koncem září 1925 přeložen byl do trvalé výslužby, při čemž mu bylo vzhledem ke služební době 32 roků 6 měsíců započítané pro výměru výslužného vyměřeno od 1. října 1925 odpočívné 17.901 Kč 40 h, t. j. 95.2% pensijní základny 18.804 Kč, sestávající ze služného 4. stupně VII. hodn. třídy 16.452 Kč a 50% místního přídatku pro Prahu 2.352 Kč, vedle přídatků vedlejších.

Výměrem presidia zem. úřadu v Brně z 29. ledna 1932 bylo vyměřeno st-li, nar. 19. prosince 1873, podle obdoby zákona č. 70/1930 Sb. a vzhledem k pensijní základně 23.400 Kč, určené podle obdoby § 2 vládn. nař. č. 96/1930 Sb., a se zřetelem na předpis § 53 org. zákona č. 125—1927 Sb. od 1. ledna 1932 výslužné 22.276 Kč 80 h. t. j. 95.2% nové pensijní základny 23.400 Kč, vedle výchovného.